

tunc, & quantum te amabunt? Certè, nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit in hac vitâ, quantum te cognoscant, & amabunt in illâ vitâ.

*Documenta ad perfectionem ex Divi
Bernardi formulâ honestæ vitæ.*

SI plenè vis assequi quod intendis, duo sunt tibi necessaria. Primùm est, ut subtrahas te ab omnibus transitorijs rebus, & terrenis, ut nihil de eis cures, ac si non essent. Secundùm, ut ita te des Deo, ut nihil dicas vel facias nisi quod credideris firmiter placere Deo. Primùm autem assequeris hoc modo. Omnibus modis, quibus potes, te vilifica, te nihil reputando esse, sed credas omnes homines esse bonos & meliores te, magisque placere Deo: quæcunque audis, vel vides in Religiosis personis putâ bonâ intentione dici vel fieri, etiamsi contraria videantur: nam humana suspicio facilè fallitur. Nulli discipliceas, nihil unquam de te loquaris quod laudem importet, quantumcunque sit familiaris

ille cum quo loqueris: imò plus labora celare virtutes, quàm vitia; de nullo prorsus finistrè loquaris, libentiùs accommoda aurem tuam, cùm aliquis laudatur, quàm cùm vituperatur. Cùm loqueris, verba tua sint rara, vera, ponderosa, & de Deo: si quis loquitur tecum, & vana proponit, quantò citius potes, succide sermonem, & transferas te ad ea, quæ Dei sunt. Quicquid contingat tibi, vel alij, quantumcunq̄e conjuncto, non cures: & si est adversum, non tristeris; si est prosperum, non læteris: sed totum nihil puta, & Deum lauda. De nullâ re murmures cum aliquo, nunquam pertinaciter aliquid affirmes, vel neges, sed sint tuæ affirmationes & negationes, dubitationis sale conditæ,

Secundum assequeris hoc modo: orationibus cum magnâ devotione intendas & eas dicere labora horis debitis, & quod offers in oratione, reminiscaris in corde. Ista tria semper in mente habeas: Quid fuisti? quia sperma fœtidum; quid es? quia vas stercoreum; quid eris? quia esca vermium. Similiter imagineris eorum pœnas, qui sunt in inferno, & quòd nunquam finientur, & pro quàm

quàm modicâ delectatione tanta mala patiuntur. Similiter imagineris gloriam Paradisi; & quòd nunquam finietur, & quàm breviter & citò acquiritur: & quantus luctus & dolor poterit esse illis, qui pro parvâ re tantam gloriam amiserint. Quandocunque est festum alicujus Sancti, cogita de illo, quanta sustinuit propter Deum, quia brevia; & qualia adeptus est, quia æterna. Similiter cogita, quia transeunt bonorum tormenta, malorum gaudia. Hi cum istis tormentis adepti sunt gloriam æternam, & isti ex indebitis gaudijs æternam pœnam. Quandocunque te vincit acedia, cogita de tempore, quod sic perdis, & quòd illi, qui in inferno sunt, darent totum mundum (si haberent) pro eo. Cùm habes aliquas tribulationes; cogita quòd illi, qui sunt in paradiso, carent eis: similiter cùm habes aliquas consolationes, cogita illos de inferno carere eis. Omni die, cùm vadis cubitum, examina diligenter, quid cogitasti, & quid dixisti in die, & quomodo utile tempus & spatium, quòd datum est ad acquirendam vitam æternam, dispensasti: & si benè transivisti, lauda Deum; si malè, vel negligenter, lugeas. Si aliquid cogitasti, dixisti, vel fecisti,

quod tuam conscientiam multum remordeat, non comedas antequam confitearis, vel conteraris. Istud in fine pono, ut imagineris duas civitates, unam plenam omnibus tormentis, quæ est infernus; alteram plenam omni consolatione, quæ est paradus; & ad unam illarum oportet te currere. Vide utram eligas, ut inhabitet in te Spiritus sanctus: serva quæ hîc legis, & lauda Deum; qui est pius & misericors in sæcula sæculorum

Amen.

COGL